

Haghespel

BLAD VAN

DE HAAGSE VERENIGING VOOR

AMATEURTHEATER

De Zwarte Weduwe speelde 'Tartuffe'

Inhoud

colofon Redactioneel HVA Paraat	2
Zoekplaatje	12
Ragfijn Websnuffelen	12
Aankondigingen	13
Theater de Vaillant	14
Haghenda	15

Gezien

Venster: 'In posities'	3
Stagecoach: 'Dietrich'	4
De Zwarte Weduwe: 'Tartuffe'	6
Spelegast: 'Dwars'	8
Wats: 'Kind of sort of like Alice in Wonderland you know...'	9
Epicentrum: 'Hamlet'	10

COLOFON

Redactie

Ali Molenaar (hoofdredacteur),
Bettina J. Mulder, John Roos,
Remco Lodeweges,

Medewerkers

Gary van der Heemst, Marjolein
Hokke-Zwaard, Henk Zwaard.

Kopij Haghespel

Nieuwersluisstraat 195

2546 RV Den Haag

E-mail: haghespel@hvatoneel.nl

Persberichten:

maximaal 200 woorden.

Foto's en flyers: jpg, png, gif,
maximaal 2 MB, 200 dpi.

Een pdf wordt vaak slecht leesbaar.

Haghespel wordt uitgegeven door de
Haagse Vereniging voor
Amateurtheater (HVA).

Opmaak:

Gary van der Heemst

Verzendlijst:

Ali Molenaar

Haghespel 9x per jaar ontvangen?

Mail naar:

haghespel@hvatoneel.nl

Internet:

www.hvatoneel.nl

<http://twitter.com/Haghespel>

[https://](https://www.facebook.com/Haghespel?fref=ts)

[www.facebook.com/](https://www.facebook.com/Haghespel?fref=ts)

[Haghespel?fref=ts](https://www.facebook.com/Haghespel?fref=ts)

Deadline	verschijningsdatum
Dinsdag	woensdag
26 augustus	3 september
30 september	9 oktober
28 oktober	6 november
2 december	10 december

Fotoverantwoording:

De foto's van Tartuffe van

De Zwarte Weduwe zijn gemaakt

door P. Janmaat

ISSN 1872-1850

Van de Redactie

Het laatste nummer voor de zomer. Ook digitale verspreiding kan te laat gebeuren. Uw hoofdredacteur die ook de mailbox van Haghespel beheert, had vorige keer een ren-vlieg-draaf-weekje en heeft het nummer te laat de deur uit gedaan.

Ik hoop dat u er toch van genoten heeft.

Verder is het ook een ren-vlieg-draaf-maand geweest en als gevolg daarvan zal het estafette-interview met Mirjam Ancher tot het volgende nummer moeten wachten.

Ik krijg geregeld mailtjes van mensen die me vertellen dat ze écht vroeger het papieren nummer kregen en niet door hadden dat ze zich moesten aanmelden voor het digitale nummer. Ja, echt wel. Ik had vroeger postadressen en maar weinig emailadressen. De adressen die ik had, heb ik in een verzendgroep geplaatst die overigens nog steeds groeit.

Weet u iemand die het nummer vroeger ontving? Stuur het door.

Secretarissen, stuur het blad door naar al uw leden.

Onze plannen? Vakantie vieren, even geen deadlines meer, recensies schrijven, stukjes schrijven en fijn uitrusten voor het nieuwe seizoen, dat een nummer meer gaat krijgen dan oorspronkelijk in de planning stond. Dat nieuwe nummer gaat op 3 september verschijnen, de deadline is 26 augustus, zet dat maar in uw agenda. Fijn op tijd voor aankondigingen voor nieuwe voorstellingen in het najaar.

Het zal niet zo'n dikke zijn, maar ach, zen, het is toch digitaal.

Ali Molenaar

Hoofdredacteur

HVA Paraat

De zomerstop, het reces. Het komt er weer aan. De tijd dat we niet naar elkaar kunnen gaan kijken. Er geen plankenkoorts is en geen decors te bouwen. Bij aanvang voelt het bij mij wel een beetje lekker maar na vier weken wil ik al weer een voorstelling zien.

Eigenlijk hebben wij helemaal geen zomerstop. De meeste clubs repeteren gewoon door. Wel vaak met een invaller en ook zelden compleet. Terugkijkend is het een mooi seizoen geweest, ik heb echt pareltjes van voorstellingen voorbij zien komen.

Ook voor de HVA een succesvol seizoen. De Haagse Oscars waren een groot succes. Het theatercafé gezellig en informatief.

De samenwerking met het Haags Theaterhuis krijgt steeds meer vorm.

De algemene ledenvergadering was zeer constructief.

Het bestuur is weer voltallig en we krijgen mooie feedback van jullie over onze communicatie.

En wat te denken van de gloednieuwe [Facebookpagina](#)? Die gaan we inzetten om jullie voorstellingen extra publiciteit te geven.

De website is al een tijdje stevig in de renovatie.

Fijn om zo even terug te kijken op wat er eigenlijk allemaal goed gaat.

Er is 1 minpuntje: de contributies komen maar spaarzaam binnen.

Kijk het even na en als het nodig is maak het in orde, dan kunnen wij onze tijd besteden aan alle leuke dingen.

Fijne vakantie!

Ron Strijaards

Voorzitter HVA

Toneelgroep Venster speelde 'In posities' van Peter Aten

Regie: Peter Zwaard

Gezien: zondag 25 mei in Theater de Vaillant

Dit stuk van Peter Aten gaat over Hugo en Letty.

Hij is een succesvolle zakenman die op het punt staat promotie te maken en is getrouwd met de veel jongere Letty. We zien de voorbereidingen voor een tweetal etentjes die Hugo en Letty zullen hebben met Otto en Lidewij, de baas van Hugo en zijn vrouw. Die etentjes liggen ongeveer vijf maanden uit elkaar.

Tijdens welk etentje zal het Hugo lukken die promotie binnen te halen, past de jurk die Letty voor de etentjes heeft uitgekozen, en wat heeft Letty's moeder met dit alles te maken?

Het decor voor deze voorstelling: in het eerste bedrijf twee winkels waar dé jurk uitgezocht moet worden.

In het tweede bedrijf twee woonkamers, die van Hugo en Letty, en die van Otto en Lidewij.

Het huwelijk van Hugo (Ronald Tellekamp) en Letty (Yvonne van Schendel) is niet zo geweldig. Hugo flirt zich te pletter met het winkelmeisje Lotje, een leuke rol van Debora Campello. Zij speelde overigens een dubbelrol en was in het tweede bedrijf ook persoonlijk assistente van Hugo, een rol met meerdere betekenissen. Die tweede rol kwam overigens niet echt uit de verf.

Letty durft Hugo haast niet te vertellen dat ze zwanger is, dat was iets wat ze geen van beiden wilden. In de tweede scène die ongeveer gelijktijdig met die eerste scène gespeeld wordt, loopt Letty op alle dag en is ze aan het winkelen met haar moeder Suus, een heerlijke rol van Patty de Braal. Patty draaft wel een beetje door in haar hysterische gedrag over de bevaling die in de winkel plaats vindt.

De twee winkeldames in die winkel, Debora Campello en Astrid Wierenga zijn heerlijke types en kunnen zich in deze scène uitleven. Het is overigens een scènewisseling die doet denken aan 'Liefde half om half'. Moeder Suus heeft overigens Hugo nog niet ontmoet en krijgt hem pas te zien als de baby is geboren. Dan blijkt dat ze elkaar kennen...

Yvonne van Schendel speelt in dit stuk een sterke rol, een combinatie van een vrouw die als het nodig is haar mond opentrekt en een vrouw die onderdanig is tegenover haar man.

Ronald Tellekamp vind ik minder sterk in zijn rol als Hugo, hij is eigenlijk nog wat te vriendelijk voor de rol.

Marinus Geradts vond ik hier het minst op zijn plaats. Hij was naar mijn mening niet sterk genoeg voor de rol van de overheersende Otto. Hij was houderig boos, het was niet overtuigend.

Loes Bleijenga speelde met verve en heerlijke overdrijving de rol van de alcoholische Lidewij. Ze maakte van Lidewij een karikatuur van een afhankelijke vrouw, een personage waar ik vreselijk om heb moeten lachen. Ze was met man Otto kampioen in langs elkaar heen praten.

Conclusie: een uitstekende voorstelling waarin sterk werd gespeeld, met als uitschieters Yvonne van Schendel en Loes Bleijenga. Venster en regisseur Peter Zwaard werden behoorlijk geholpen door de uitstekende dialogen van Peter Aten. Ik heb genoten.

Ali Molenaar

Gezien

Theatergroep Stagecoach speelde 'Dietrich'

Regie: Egon van Enk

Gezien 6 juni in Mallemolen 53F

Stagecoach speelt graag in kleine theatertjes, cafés en op bijzondere locaties. Het contact met het publiek is daar veel directer dan in grotere theaters. Kleine nuances in houding, mimiek en entourage vallen meteen op en chargeren is dodelijk voor de beleving.

Gelukkig beheersen de spelers hun spel en inleving ruim voldoende om door de ontstane extra intimiteit het publiek te laten meeleven met de personages. Een bijkomende uitdaging van 'Dietrich' is dat de twee vrouwen die het stuk dragen, gespeeld worden door mannen. Maar deze transformatie was van het begin af aan ongeforceerd en heel geloofwaardig.

In 1972 is Marlene Dietrich, gespeeld door John Roos, 71 jaar oud. Ze maakt zich op voor een optreden in Parijs, terugblikkend op haar leven met wrok en cynisme, maar ook met weemoed en verlangen. Ze is arrogant en meedogenloos, maar ook kwetsbaar en ziek.

Ze wordt bijgestaan door Vivian, haar verdraagzame en behulpzame kleedster, liefdevol vertolkt door Remco Lodeweges.

Het decor bestond uit een goed verzorgde en mooi gedetailleerde wand in een kleedkamer.

Veel spiegels, foto's, frutsels. Breed en ondiep, maar door slim gebruik van voor- en achtergordijn om delen af te schermen voor veranderingen in kleding of scènes, ontstond meer diepte. Hier werd wel een regiefout duidelijk. In twee scènes houdt Marlene belangrijke monologen op de vloer vlak voor de eerste rij publiek. Vanaf de tweede rij was daarvan niets te zien. Er had op een practicabel of meer naar achteren gespeeld kunnen worden, of de tribune had een rij eerder verhoogd kunnen worden.

De techniek liet wat steekjes vallen, maar dat is bijna onvermijdelijk op wisselende locaties en heeft een eigen charme. Daarbij was het boeiend om te zien hoe technische foutjes prima improviserend werden opgelost.

De veelal zelfgemaakte kleding zag er schitterend uit en paste goed in de sfeer en het tijdsbeeld.

John speelde Marlene verbluffend realistisch; of in ieder geval zoals we denken dat ze was. Met een goed volgehouden hese stem, een wat stramme (ouderdom) maar typisch vrouwelijke manier van bewegen en vooral een mooie naar binnen gehouden mimiek met de kenmerkende broeierige oogopslag, wist hij de illusie van de gedesillusioneerde vrouw prachtig tot leven te wekken. Des te verrassender waren dan ook een paar handelingen die je niet van de diva zou verwachten. Zo dweilt ze met haar knieën op haar bontjas en gele huishoudschoenen aan, de vloer van de kleedkamer en zwachtelt ze ongegeneerd haar benen in, waarbij je als publiek recht in haar kruis kijkt.

vervolg op pagina 5

Toch weet ze zelfs dat elegant te brengen. Alsmāar kritisch pratend over de schrijvers, kunstenaars en politici die ze gekend heeft, geeft ze een intrigerend inzicht in haar psyche. Het contrast tussen haar ware leven en het beeld daarvan in de buitenwereld wordt schrijnend duidelijk in een interview dat ze houdt met een voor het publiek niet waarneembare journalist. Alles waar ze eerder op afgaf wordt ineens geraffineerd opgehemeld.

Er ging een schok door de zaal toen bij het afzetten van haar pruik een gehavend kapsel zichtbaar werd. Hij speelde onverstoorbaar door; heel mooi. De slotscène waarin ze "Sag' mir, wo die Blumen sind" zong was werkelijk ontroerend. Het begon heel zacht, ijl, en zwol aan tot een krachtige finale, Marlene waardig.

Remco vormde als Vivian een sterk contrast met Marlene. Zo hoort het ook tussen tegenspelers. Waar Marlene extrovert, emotioneel, tegen het platvloerse aan was, gaf Vivian de rustige, wijze, haast mystieke kracht van het duo weer. Hij was op een andere, ingetogen en beschouwende manier minstens zo vrouwelijk. Niet onderdanig, wel gediensig, bijna vanuit een superioriteitsgevoel, alsof ze geheime aanvullende informatie had. Duidelijk intellectueel de meerdere zonder daar enige nadruk op te leggen of competitie aan te gaan. Met weinig uiterlijk vertoon, alleen een mysterieus lachje, sprekende ogen en subtiel lichaamstaal was ze de sterke vrouw achter de gevallen ster. Indrukwekkend.

Frans van Loenen kwam als visagist/kapper aan het begin en aan het eind even op met een iets te opgelegde toneeltoon en houding in vergelijking met de andere twee spelers.

Zijn functie in het stuk was minimaal, maar het in werkelijkheid door hem verzorgde kap- en grimewerk was voortreffelijk. Hij had echte dames gecreëerd.

In mooi wisselend tempo volgden anekdotes, herinneringen en emoties elkaar op tijdens irritaties en knuffels tussen de dames. Binnen monologen en interacties zaten mooi gestructureerde spanningsbogen, met balans in opbouw naar hoogtepunten, maar in de loop van het stuk zelf kabbelden de gevarieerde scènes over elkaar heen zonder dat er echt naar een climax werd toegewerkt. Regisseur Egon van Enk had hier meer aandacht aan kunnen besteden. Niettemin heeft hij met Stagecoach een gedurfde en bijzonder geslaagde productie neergezet die lang zal beklijven door de prachtige karakters die werden neergezet.

Gary van der Heemst

Gezien

De Zwarte Weduwe speelde 'Tartuffe' van Molière
Regie: Jeroen de Graaf
Gezien: 20 juni 2014 in Theater Merlijn

De groep De Zwarte Weduwe was voor mij een nieuwe groep om te recenseren. Dat maakt het altijd spannend. Ik ben altijd benieuwd om te zien welke spelers er in zo'n groep zitten, hoe de chemie is en wat de groep in petto heeft. Zeker als zij een grootheid als Molière bij de hoorns heeft gevat om op de planken te brengen.

De paarse flyer (programmaboekje genoemd) gaf in het kort het verhaal weer, introduceerde de groep met de rolverdeling, de regisseur en de pianospeler. De Zwarte Weduwe is aan de slag gegaan met Tartuffe (oftewel de bedrieger/de huichelaar). Molière heeft de naam zwaar te zijn. Dit is onterecht en dat heeft de groep laten zien. Hij is een van de grondleggers van de huidige komedie. Wel passend in zijn tijd; dat wil zeggen in de zeventiende eeuw. Komedie hield (toen) in: op een bedekte manier de spot drijven met de destijds geldende normen, waarden en zeden. Grappig te zien dat die, in een andere vorm, anno 2014 nog steeds gelden. Dat maakt Molière een tijdloos schrijver.

Tartuffe probeert de heer Orgon te bewerken om diens bezit in handen te krijgen. Dit lukt hem zo goed dat Orgon hem zijn dochter aanbiedt. Tartuffe zelf echter heeft het voorzien op de vrouw van Orgon, Elmire. Hun zoon Damis is getuige van de snode plannen van Tartuffe en waarschuwt zijn vader, maar hij wordt prompt ontferd en verbannen. Via een list, opgezet door Elmire, valt Tartuffe door de mand en wordt het huis uitgezet. Hij komt echter terug omdat hij schenkingspapieren heeft laten opstellen, om zo beslag te leggen op de bezittingen van Orgon. Op het laatst worden deze door de koning ongeldig verklaard en wordt Tartuffe alsnog gearresteerd.

De groep heeft een clouneske versie van het stuk neergezet. Die insteek is erg smaakgevoelig: of je houdt er van, of je verafschuwt het. Molière is een satirische komedieschrijver, dus de aanpak past zeker. Het was wel even wennen in het begin door de histerie (iedereen was druk, iedereen schreeuwde en lachte, iedereen liep door elkaar) waarmee het stuk opende. Het duurde even voordat ik deze idiotie kon plaatsen. Echter, toen orde in de chaos werd geschapen, zag ik meer en meer de kwaliteiten van de voorstelling.

Wat het eerste opviel was het decor: simpel en donker zonder fratsen op wat hangende attributen na, met achterin een jonge pianospeler die op fabuleuze wijze het spel ondersteunde. Dit donkere geheel werd

plots onderbroken door de spelers, die in kleurige kleding het toneel vulden: een mooi contrast. Daarnaast had dit als effect dat alle aandacht naar de spelers ging. De fleurige kleding leek een beetje op Pompadour-stijl (al hoorde dat bij Koning Lodewijk XV en niet bij XIV die ten tijde van Molière koning was) en was voor iedereen zeer goed doordacht. Een compliment voor de ontwerpster. Het is wel spijtig dat zij niet in het programmaboekje is genoemd.

vervolg op pagina 7

Het acteerniveau was over het algemeen hoog. Het spelen van kluchten is lastig omdat dat valt en staat met een uitstekende timing. Het is ook moeilijk omdat het grotesk spel vereist, dat nog net binnen de grenzen van het aannemelijke moet passen. Sommigen slaagden daar niet altijd in en speelden te overdreven. Harold de Jonge had goed in de gaten hoe de onnozele, naïeve Orgon neergezet moest worden. Hij had wel de neiging om door te schieten, zodat het spel naar het overdrevene ging. Zijn vrouw werd met verve neergezet door Angela Looyé die zeer consequent de houdingen die bij een dame van stand hoorden volhield, zelf als ze viel, verkracht werd of wat dan ook. Dit werkte op de lachspieren. Zij bleef te allen tijde geloofwaardig in haar groteske spel. De dienstster Dorine werd door twee personen gespeeld: Ellen Ruifrok en Lucienne Janmaat. In passende kleding van een dienstster dienden zij op een cynische manier Orgon van replek en waren zij, min of meer, zijn geweten. Deze twee dames waren zeer sterk op elkaar ingespeeld. Actrices die van wanten wisten. Bob Brinkman was op dreef als Damis, maar sloeg soms te ver door in zijn rol. Continu naar zenuwachtig spel kijken is niet altijd even prettig. De leuke vondsten (onder andere het bijten in zijn vuist) hadden meer geplaastst mogen worden. Hij moest meer afwisselen in emoties. Toch heeft deze speler een innemend komisch talent. Mariane werd vertolkt door Charissa ten Katen. Goed gedaan, al zat zij ook af en toe op de grens van het aannemelijke, net als Cleante die gespeeld werd door Erik Brekelmans. Garmt van der Zel speelde op een veel rustiger manier Tartuffe en dat was een zeer goede keuze. Het stoorde niet dat hij zijn rol realistischer neerzette en wat heel goed uitpakte was de eenvoud van zijn kledij. Hij was immers de buitenstaander. Een dergelijke keuze is ook gemaakt bij de rol van Pernelle

(Annelies van der Vlis). Zij had een zeer streng uitziend zwart gewaad aan, waardoor haar autoriteit direct duidelijk was. Voeg daar haar zeer sterke stem bij en er stond een zeer krachtige persoon. Wel vreemd dat zij geloofde in de oprechtheid van Tartuffe.

Valere (Anne Janssen) werd ook leuk neergezet, maar viel af en toe weg in het spektakel. Grappig te zien dat Danielle Teeuwen (als Flipote en Loyale) in haar kleine rolletjes wel wist te overtuigen en het publiek aan het lachen kreeg.

Af en toe werd ze irritant door de hoge uithalen in haar stem. Een belangrijke rol vergeet ik nog: de pianist, een virtuoos. Door de drukte zocht je een rustpunt in het stuk en hij viel op door zijn stoïcijnse blik en zijn zelf gecomponeerde spel. Fantastisch! Mij viel op dat iedereen een bovenmatig goed stemgebruik had.

Verder was het stuk doorspekt met goede vondsten: Damis die de plaats innam van een schilderij, de houdingen van Elmire, de "erotische" scene tussen Elmire en Tartuffe, het fysieke spel in het algemeen, het afwenden van de pianospeler, de pianospeler met tafel en al naar voren schuiven voor een andere scène. Mij bevreedde wel dat er vaak naar het publiek werd gespeeld.

Een met zorg en plezier gemaakte voorstelling, een goed visitekaartje van de regisseur en zijn groep. Een voorstelling waarvan het publiek zichtbaar genoot en daar gaat het uiteindelijk om. Graag meer, volgende keer!

Remco Lodeweges

Spelegast speelde 'Dwars' van Arie de Rooij Regie: Pierre van Oosten Gezien op 8 juni 2014 in theater de Vaillant

De jonge Sophie is door een auto-ongeluk om het leven gekomen. We zijn op haar begrafenis waar we kennis maken met haar weduwnaar, familie, schoonfamilie en vrienden. Uiteraard wordt er in het openbaar niets dan goeds over de dode gesproken maar in de gesprekjes die de verschillende begrafenisgangers met elkaar hebben blijkt dat Sophie niet helemaal een heilige was. Een aantal van hen hebben het idee dat hun laatste telefoontje met Sophie een oorzaak van het ongeluk (of was het zelfmoord) was. Oom Dries wil erg graag het bedrijf van Sophie overnemen. Dit bedrijf blijkt een cover up te zijn voor een criminele misdaadorganisatie. In de laatste scène blijkt dat Sophie uit het criminele circuit wilde stappen en dat oom Dries en de vreemdeling de hand hadden in haar dood.

Regisseur Pierre van Oosten had met drie schilderijen, een paar blokken en prachtige muziek een mooi openingsbeeld geschapen. De blokken dienen later ook nog voor andere decorbeelden. De kleuraccessoires in de kleding gaven aan hoe de verhouding met de overledene was. De familie had blauw in hun zwarte kleding verwerkt, de schoonfamilie groen en vrienden en collega's hadden grijs. Dit werkte erg goed. De mise-en-scène was wat saai. Er werd steeds van links en rechtsachter opgekomen en ging dan naar een plekje waar weer een gesprekje plaatsvond.

Doordat men steeds eerst naar zijn plekje moest gaan om weer een scène te doen ging het spel trekken.

Er werd over het algemeen goed geacteerd maar toch leek het verhaal maar niet op streek te komen. Het gedeelte waarin de tipjes van de sluier omtrent Sophie worden opgelicht wilde maar niet spannend worden. Hierdoor leek het of het stuk bestond uit een lang exposé en een kort verrassend einde.

Eerlijk gezegd is het mij niet helemaal duidelijk onder welk genre we dit stuk moeten rubriceren. Was het een drama, een suspense of een tragikomedie? Naar mijn idee kan het alle drie de kanten uit. Regisseur Pierre van Oosten heeft niet een duidelijke keuze gemaakt hiertussen. Voor drama miste ik echt verdriet, voor suspense was het niet spannend genoeg en voor tragikomedie kwam de humor die in het stuk zit niet er niet uit.

Er was gekozen voor klein spel. Een logische keuze gezien de situatie. Het maakte het geheel wel afstandelijk en soms ook lastig te verstaan.

Conclusie: Een stuk waar hard aan gewerkt is maar dat niet wilde sprankelen.

John Roos

Theatergroep Wats speelde 'Kind of sort of like Alice in Wonderland you know ...' Regie: Marian Pankow Datum: 21 juni 2014 in Drang Studio

De Drangstudio was decor voor de voorstelling van Wats.

Een mooie ruimte die de groep vaker gebruikt voor haar voorstellingen.

De groep heeft onder leiding van Marian Pankow de klassieker van Lewis Carroll onder handen genomen. Het stuk is zodanig bewerkt dat het origineel alleen in heel grote lijnen herkenbaar is, vandaar ook de titel '...you know?' Is dat verkeerd? Nee in het geheel niet, zoals zal blijken.

De introductie op de strooifolder gaf informatie op een cryptische manier.

Dit bleek een voorbode van wat zou gaan komen.

De verwarring ontstond al vanaf het begin toen Alice, gezeten in het publiek, ziek werd. Ze stapte naar voren en viel op het podium flauw. Toen begon de achtbaanrit die 'Kind of sort of...' zou worden. Het was direct duidelijk dat naar een duidelijk verhaal niet gezocht kon worden. Je moest alle logica thuis laten en je laten meevoeren door de wonderbaarlijke reis die Wats het publiek voorschotelde.

Wat was dat een heerlijke reis om mee te maken! Ik liet me meevoeren door alle gebeurtenissen die Alice meemaakte en telkens werd ik verrast wat er weer gebeuren zou. Met grote regelmaat voelde ik mee met de idiotie waarin Alice werd ondergedompeld en dacht ik 'laat dit stoppen en laat haar met rust'. De bevreemding en verwondering van Alice werden zeer goed weergegeven, bijvoorbeeld tussen mensen staan die je volledig negeren of obers die zeggen "Ik kom zo bij u" en je niet bedienen. Iedereen speelde een groot aantal kleine rollen.

De passie waarmee alle acteurs en actrices de veelheid aan rolletjes vervulden werkte erg aanstekelijk. Elk karakter werd op een andere manier ingevuld en het was prachtig te zien dat iedereen moeiteloos tussen de verschillende rollen schakelde. De scènes die mij het meest bijbleven waren het (schijnbaar) godsdienstige duo dat in de verte leek op Tweedle-Dee en Tweedle-Dum uit het sprookje, de Russische conversatie met het pistool, de rustige conversatie van Gabby Weekhout, die volgens mij te herkennen was als de rups uit het verhaal, maar ook de waterval aan bekende rijtjes die je op school moest leren, de obers enzovoorts. Het is te veel om op te noemen. De spelers beheersten ook een zeer goede timing getuige (bijvoorbeeld) de telefoonscène met het keuzemenu: onvergetelijk! Alleen Alice werd door één iemand vertolkt en dat was een zeer goede keuze. Zij wist uitstekend te wisselen tussen zenuwachtigheid, bevreemding, verrassing en ongeloof. Daarenboven waren decor en kleding (scenografie) uitgebalanceerd.

In tegenstelling tot de drukte van het stuk, was het decor miniem: witte doeken rondom en af en toe een attribuut dat het podium werd opgedragen en afgedragen als het was gebruikt. Deze contrastwerking werkte uitstekend. De witte kleding waar af en toe accenten aan werden toegevoegd om de verschillende rollen te typeren werkte ook heel goed. De harde muziek (dikwijls rock georiënteerd) drukte de bevreemdende sfeer zeer goed uit. Dit samenspel maakte een leuke georganiseerde chaos.

Daarnaast maak ik een groot compliment voor de choreografieën die zijn gebruikt: veel strak georganiseerd fysiek spel (de robotdans).

De techniek in handen van Walter Rutten was uitstekend en had de juiste ondersteunende functie. Goed lichtgebruik en zoals gezegd een sterke soundtrack. Het publiek leefde enorm mee met de productie. Er werd intens genoten van de voorstelling. Dat is mede te danken aan het spelplezier dat de groep overbracht. Ook het feit dat de spelers grotendeels het stuk in samenwerking met de regisseuse hadden gemaakt zal bijgedragen hebben aan de lol die er te zien en te voelen was. Het stuk is van de regisseuse en haar groep samen.

Is er dan geen kritiek te noemen? Afgezien van het feit dat deze aanpak van het maken van een stuk puur smaak is. Of je houdt van deze manier van theater maken of niet. Maar ook als je er niet van houdt was de kwaliteit duidelijk en zorg te zien. Oh ja ... toch nog kritiek: waarom werden er bij het rijtje hulpwerkwoorden koppelwerkwoorden genoemd?

De laatste opmerking heb ik uit flauwiteit opgeschreven. Recensenten moeten toch altijd iets te zeuren hebben? In dit geval niet: Marian Pankow en Wats hebben een steengoede productie neergezet. Bedankt dat ik er van heb van mogen genieten.

Remco Lodeweges

Gezien

Gezien: Hamlet, Epicentrum
Regie: Kees Stolze
4 mei 2014, Rabobank Naaldwijk

Epicentrum bestaat vijftientig jaar en de groep heeft daarom besloten Hamlet van Shakespeare ten uitvoer te brengen.

Hamlet is een van de grootste toneelstukken ooit en dat maakt nieuwsgierig naar wat een toneelgroep er van weet te maken.

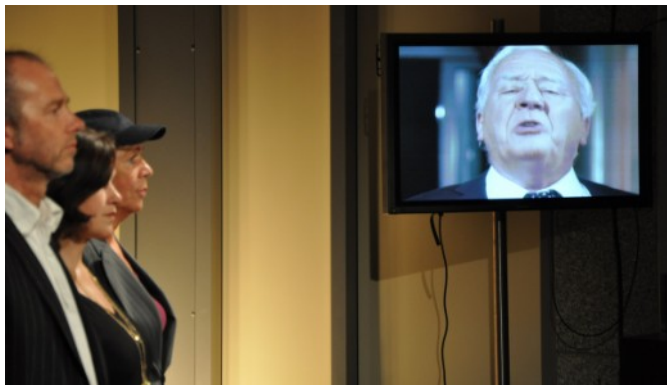
Hamlet gaat over de prins van Denemarken. Zijn vader komt te overlijden onder mysterieuze omstandigheden. Claudius, de broer van de vader van Hamlet, wordt de nieuwe koning en trouwt Hamlet's moeder Gertrude. Op een nacht vertelt de geest van Hamlet's vader het hoe en waarom van zijn overlijden. Hamlet weet niet wat hij moet doen. Spreekt de geest de waarheid of proberen duistere krachten hem tot slechtheid te verleiden? Moet Hamlet wraak nemen op Claudius? Aan het einde van het verhaal doodt Hamlet zijn oom, de moordenaar van zijn vader.

De introductiefolder zag er verzorgd uit (stevig papier) en gaf de nodige informatie. Niet teveel, niet te weinig. Jammer was wel dat er geen rolverdeling (de rolbezetting was groot) op stond. Een goed visitekaartje. Verrassend en eigentijds stond er genoemd in het informatieblad.

Het decor werd bepaald door het Rabobank gebouw te Naaldwijk. Epicentrum heeft hier een mooie ruimte tot haar beschikking, getuige de mogelijkheden die het de groep biedt. Zij buiten de ruimte, geheel terecht, dan ook uit. Het gezelschap had de bank omgebouwd tot iets wat goed over kwam als een paleiszaal. De opzet was bijna symmetrisch wat een rustig totaalbeeld opleverde. Er werd ook gebruik gemaakt van televisies. Achter in het decor was een grote glazen deur waarachter bepaalde scènes zich afspeelden: bijvoorbeeld het verschijnen van het spook en een disco. Dezelfde deur werd gebruikt om de toneelspelers op te laten komen. Een doordachte keuze. Oog voor detail kwam ook tot uiting in het toevoegen van beveiligingsbeambten. Het licht en de techniek waren van een bovengemiddelde kwaliteit. De acteurs en actrices leverden een goed speelniveau. Het was duidelijk te zien dat ik hier te maken had met mensen die weten wat acteren is. Toch kwam niet alles uit de verf. Hamlet is een moeilijk stuk dat veel van de spelers vraagt omdat de karakters veel onderlagen hebben. Ik heb bij veel spelers deze onderlagen gemist, hoe goed het algehele speelniveau ook was.

vervolg op pagina 11

Hamlet in de eerste plaats. De goede acteur deed zijn best om de vertwijfeling en de gekte te spelen (hoewel de laatste door Hamlet dikwijls werd geveinsd) maar kwam nooit tot de kern: alleen een open hemd volstaat niet. Hij sprak ook vaak snel en soms onverstaanbaar. Hij doorbrak ook vaak de vierde muur (naar het publiek) maar waarom? Voor Ophelia geldt het zelfde; een vrouw die het be-
slust in zich heeft deze rol heel kwetsbaar te spelen maar ook zij kwam niet tot de essentie van de rol. De rol van Polonius werd wel met verve gespeeld maar de acteur schoot door in kluchtige trekjes (loopjes, houdingen, zijn manier van spreken) die simpelweg niet pasten in Hamlet. Gertrude werd zo danig neergezet dat ze weinig opviel waardoor haar band met Hamlet en de anderen niet uit de verf kwam. Geen slecht acteerwerk maar ook zij wist niet te raken. Horatio (door een vrouw gespeeld) werd erg houterig neergezet. Degene die Rosenkranz gestalte gaf deed dit precies goed. Op een subtiele wijze was hij erg grappig (hij vatte het karakter van deze rol absoluut) dit in tegenstelling tot zijn compagnon Guildenstern (ook gespeeld door een vrouw), die zich bediende van trucjes om leuk te zijn. Haar tekstbe-
handeling liet te wensen over. Peter Luiten was als Claudius overtuigend en beheerste de rol tot in de puntjes; hij was wel in staat de onderlagen in de tekst neer te zetten.

Zoals gezegd was het algemene spelniveau goed tot zeer goed maar of de essentie van Hamlet werd neergezet is de vraag.

De regie had een gelikt geheel gemaakt met mooie en originele vondsten. Het gebeuren achter de glazen deur vond ik raak. Sommige grapjes waren er met de haren bijgesleept en hadden niet het beoogde effect (het woordgrapje Hoogheid-Hooghout was erg flauw). De toespraak van Claudius op TV werkte goed, de moord op Polonius werd niet goed uitgevoerd. De moord aan het eind in vertelvorm was minder geslaagd omdat zij te snel werd afgeraffeld: je moest wel heel goed opletten om alles te begrijpen. Het idee was leuk, de uitvoering minder.

Het publiek leek aardig enthousiast over de voorstelling. Dat mag ook wel want deze uitvoering van Hamlet was zeker geen slechte alleen miste ik, op met name het acteer niveau, de nodige diepgang die zo kenmerkend is voor Hamlet. Naaldwijk heeft wel een groep in huis met veel potentie.

Ik verheug mij op hun volgende voorstelling.

Remco Lodeweges

Zoekplaatje

Bij deze weer drie nieuwe foto's. Ik hoop op vele reacties.

Tevens hoop ik nog steeds digitaal materiaal van verenigingen te ontvangen om het archief mee uit te breiden.

Het archief is inmiddels al zo ver op streek dat er al behoorlijk veel informatie gegeven kan worden.

John Roos

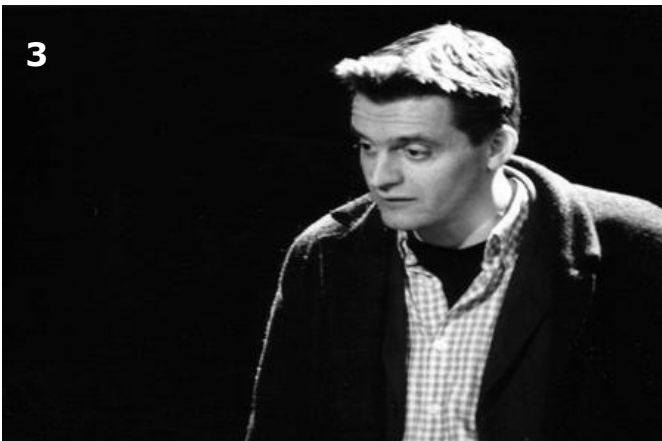
1

2

3

Ragfijn

In 2008 downloadde ik dit filmpje, omdat ik er steeds weer hard om moest lachen. Sindsdien gebruik ik het als een pepmiddel wanneer ik even een dip heb. Ik kijk naar het filmpje van slechts 19 seconden, schiet voor de zoveelste keer in de lach en voel me daarna een stuk beter.

Het is een onbedoelde kluchtige situatie, veroorzaakt door het gebrek aan technische kennis van de hoofdpersoon, die eigenlijk met bijzonder serieuze handelingen bezig is. Een prachtig contrast, waar veel toneelschrijvers hun vingers bij aflikken.

Ik hoop dat u het ook grappig vindt.

<http://www.youtube.com/watch?v=i9QnfH-A-Lo>

Bettina J. Mulder

Websnuffelen

Internetadres een en twee zijn getest door het beveiligingsprogramma van McAfee en veilig bevonden.

[http://nl.m.wikipedia.org/wiki/Drama_\(genre\)](http://nl.m.wikipedia.org/wiki/Drama_(genre))

Soms is wat theoretische kennis over de achtergrond van het toneel best handig, en zeker interessant. Wikipedia, de enorme gratis online encyclopedie, verschaft goede informatie over vele toneelgerelateerde onderwerpen. Zoals met het lemma 'Drama' dat de kenmerken en geschiedenis van dit literaire genre beschrijft en veel mogelijkheden biedt om door te klikken naar verwante onderwerpen.

<https://www.facebook.com/groups/202772256564363/>

Dit is het adres van de openbare Facebookgroep: 'amateurtoneel in Nederland'. De doelgroep is iedereen die op een of andere manier betrokken is bij, of geïnteresseerd in, het amateurtoneel.

Volgens eigen zeggen biedt deze pagina ruimte voor "aankondigingen, informatie, recensies, verslagen, foto's, filmpjes, tips, links en suggesties posten, vragen stellen, discussies voeren"

In de praktijk vormen aankondigingen van theaterproducties de meerderheid van de berichtjes.

Het volgende internetadres is nog niet getest door het beveiligingsprogramma van McAfee.

- <http://www.kvde.be/aSITE/index.html>

Een digitale fototentoonstelling van de toneelfoto's van Kurt Van der Elst, die sinds 2013 de scènefoto's voor het Nationale Toneel maakt. Op verzoek van het gezelschap maakte Van der Elst deze selectie van zijn eigen favoriete foto's. Klik en geniet ervan.

Suggesties voor deze rubriek? Mail ze naar:

bjmulder@geschiedenisenteksten.nl

Toneelgroep Voorschoten

Een ideale vrouw

W. Somerset Maugham

9,10,11 oktober 2014

Regie Hans Schipaanboord

Cultureel Centrum Voorschoten: Prinses Marijkelaan 4
Kaarten € 10,- Aanvang 20.15 uur
Reserveren: info@toneelgroepvoorschoten.nl

Toneelgroep Voorschoten

presenteert *Een ideale vrouw*, een scherpzinnige en sprankelende komedie over liefde, vriendschap en bedrog. Birgitte Steens speelt Sanne Martens, een keurig getrouwde huisvrouw, die op verbazingwekkende wijze reageert op het overspel van haar man met haar beste vriendin.

Met een charmante chirurg als echtgenoot, een mooi huis en voldoende geld op de bank, staat niets Sanne een lekker leventje in de weg. Iedereen in haar omgeving weet echter dat haar man vreemdgaat met haar beste vriendin, maar Sanne lijkt volstrekt ongevoelig voor deze roddel. Totdat haar minnaar van vroeger opduikt en het bedrog in de huiskamer explodeert. Dan blijkt Sanne een wel heel originele kijk op de huwelijksmoraal te hebben en verrast ze haar man, minnaar, vrienden en familie

Rolverdeling

Sanne Martens	Birgitte Steens
John Martens	Walter Diele
Mevrouw Culver	Gerine Kraan
Mirthe Culver	Joske Slijkhuis
Barbara Franssen	Silvia Groeneveld
Marie-Louise Speets	Wilma van Oosten
Bernard Kersal	John Spreeuw
Jacco	Willem Alkemade
Maarten Speets	René Bousie

Regie	Hans Schipaanboord
Decor	René Bousie
Decor beeld	Hans Schipaanboord

Haags Theaterhuisdagen: maandag, dinsdag & vrijdag

28/29/30 augustus 2014

Haags Theaterhuis – Zomercursussen

- *Schaamteloze Impro-voorstelling*, docent: Toos Sax van der Weijden
- *Zingen & Theatersport*, docent: Serge Bosman
- *Dans & Beweging*, docent: Yolanda van Welij
- *Het schrijven van Monologen & Dialogen*, docent: Ninke Overbeek

Week van 22 september 2014

Haags Theaterhuis – Start Cursussen

- *Stem & Acteren*, docent: Natalia Rogalski, maandag 18:30 – 20:30 uur
- *Spelverdieping Acteren*, docent: Coen Kreulen, maandag 18:30 – 20:30 uur
- *Spelverdieping Alleen voor Mannen*, docent: Marian Pankow, woensdag 18:30 – 20:30 uur
- *Spelverdieping Personage & Transformatie*, docent: Marian Pankow, woensdag 20:30 – 22:30 uur
- *Spelverdieping De Vloer Op*, docent: Toos Sax van der Weijden, woensdag 20:30 – 22:30 uur

Meer informatie en aanmelden: www.haagstheaterhuis.nl

Elf speelt 'Gewoon te Gek!'

27 + 28 september

Huize Fenix is een gewoon huis in een gewone straat waar vier ex-psychiatrische patiënten wonen om te wennen aan de normale maatschappij. Ondanks de bemoeizucht van een overactieve sociotherapeute hebben ze het prima naar hun zin. Helaas wordt de rust verstoord door de plaatselijke wethouder die het huis wil gebruiken voor vluchtelingenopvang.

Ze zetten hun sterkste eigenschappen in om te bewijzen dat ze niet te gek zijn om zelfstandig te kunnen blijven wonen. Als de nieuwe burens nogal vreemde trekjes blijken te hebben wordt de grens tussen gewone en gekke mensen wel erg vaag.

De Rijswijkse toneelgroep Elf werkt met veel plezier aan dit blijspel van Ton Davids in de hoop dat ook het publiek na afloop enthousiast zal reageren met: "Gewoon te Gek!"

SPECIAAL VOOR HVA LEDEN

Voor leden van de HVA gaat de huur in 2015 niet omhoog!

Kans op extra korting:

Samen met de HVA en haar leden kunnen jullie nog meer voordeel en gemak van ons krijgen. Daarvoor is het wel belangrijk dat er genoeg leden van de HVA hun voorstellingen in De Vaillant bouwen en spelen.

Wanneer 5 HVA verenigingen in 2015 elk twee premièrereeksen brengen, kunnen wij vanaf 1 januari 2015 een zeer gunstig aanbod doen.

Dit geldt bij het boeken van 6 aaneengesloten dagen, waarin opgenomen 3 voorstellingsdagen voor € 2.500 inclusief BTW (voordeel € 500).

Techniek:

Technische ondersteuning van 11.00 tm 23.00 uur op de eerste dag (het eerste dagdeel zijn twee technici aanwezig).

Vijf uur technicus voor elke vervolgdag (18.00 t/m circa 23.00 uur).

De groep levert zelf 1 persoon technische ondersteuning voor de repetitie- en voorstellingsdagen, wij garanderen (tenzij bij overmacht) een vaste technicus voor de hele speelperiode.

Faciliteiten:

Dagelijks 2 parkeerplaatsen voor de groep, waarvoor wij tevoren de kentekens ontvangen.

Dagelijks 2 vaste kleedkamers en de artiestenfoyer voor de gehele periode.

Horeca:

Tijdens voorstellingen is de bar open vanaf 1 uur voor- tot circa 1,5 uur na afloop van de voorstelling. Wij werken aan openstelling van de bar tijdens repetitie avonden.

Voor eigen gebruik van koffie en thee is in de artiestenfoyer is apparatuur beschikbaar.

Kaartverkoop:

Kaartverkoop via De Vaillant is optioneel tegen € 0,20 per kaart (inc vrijkaarten).

Promotie:

(indien 6 weken voor aanvang aangeleverd):
Meelopen op de webagenda van De Vaillant
Meelopen in de maandelijkse persberichten van De Vaillant t.b.v. stadsagenda's
Meelopen waar mogelijk in drukwerk.

Voorwaarden:

- Er vinden in 2015 tenminste 10 boekingen van elk zes dagen van leden van de HVA plaats.
- Offertes worden voor 31 december 2014 getekend voor akkoord.
- Bij wijziging van offertes of afspraken binnen zes weken voor aanvang vervalt de korting.
- De korting wordt in de eindfactuur verwerkt.
- Indien nodig en mogelijk is de zaal beschikbaar voor De Vaillant buiten de bouw-, repetitie- en speeltijden (tegen een korting van € 100 per dag, maximaal 2 dagen).
- Na afloop van de laatste voorstelling worden door de artiesten de zaal, kleedkamers en artiestenfoyer leeg opgeleverd.

De Rode Zaal (toneelzaal):

De multifunctioneel ingerichte zaal beschikt over de modernste geluid- en lichtfaciliteiten.

De comfortabele zitplaatsen hebben allen uitstekend zicht op het toneel.

- Vlakke vloertheater
- Oppervlakte 194 m² (bij ingeschoven tribune)
- Maximale capaciteit / zitplaatsen op tribune: 107
- Afmetingen toneelvloer 10,8 x 9,9 m
- Geen achtertoneel, geen zijtoneel
- Zwevende houten speelvloer, balletvloer op aanvraag
- Afstoppen rondom

Contact:

Hobbemastraat 120
2526 JS Den Haag
Tel. kassa: 070 44 52 800
info@devaillant.nl
<http://www.devaillant.nl/>

18/19/20 september 20:15, 20/21 september 14:15

Theater de Nieuwe Regentes, Weimarstraat 63

Theatergroep SPOT

MOULIN ROUGE!

Regie: Jessica Fuchs

Reserveren: <http://www.theatergroepspot.nl/>

27 september

Theater de Vaillant

Haagse Oscars

27/28 september 20.15

Theater WZC Steenvoorde, Gen. Spoorlaan 62, Rijswijk

Toneelgroep Elf

GEWOON TE GEK! van Ton Davids

Regie: Gary van der Heemst

Res: 06-24 71 59 01 of toneelgroepelf@gmail.com

3/4/5 oktober 20:15

Theater De Vaillant, Hobbemastraat 120

Toneellab

DE VAGINAMONOLOGEN

van Eve Ensler / Barbara van Kooten

Regie: Ron Strijards

Res.: www.hoenu.nl

9/10/11 oktober 20:15

Cultureel Centrum Voorschoten, Prinses Marijkelaan 4, Voorschoten.

Toneelgroep Voorschoten

EEN IDEALE VROUW

Regie: Hans Schipaanboord

Aanvang: 20.15 uur

Reserveren: 06-5131 0560 of info@toneelgroepvoorschoten.nl

10/11/12 oktober, 16/17/18 oktober

't Kofschip

EEN VERRE PIJN van Henk John

Regie: Egon van Enk

24/25 oktober 20:00, 26 oktober 14:00

Wijkgebouw de Kruin, Acaciastraat 178a

Toneelgroep Inter Nos

HET IS MAAR GELD van Peter Coke

Regie: Adriaan de Bruijn

BETTINA J. MULDER

HISTORISCH ONDERZOEK
en teksten

www.geschiedenisenteksten.nl

Wassenaarsestraat 90

2586 AR 's-Gravenhage

070 - 355 15 99; 06 - 55 914 067

bjmulder@geschiedenisenteksten.nl